

KÄLLSKATTEN

Återbetalning av preliminär skatt, som krediterats av misstag.

Vid kreditering av preliminär skatt för 6:e uppbördsterminen 1957 hade av miss-tag ett belopp av 216 kr bokförts å debetsedel, utfärdad för en person — nedan benämnd A — i stället för å debetsedel, gällande en annan person, här kallad B. På grund härav hade å A:s debetsedel å slutlig skatt enligt 1958 års taxering avräknats preliminär skatt med ett 216 kr för högt belopp, medan å B:s debetsedel avräknats ett 216 kr för lågt belopp.

Då A utkvitterat det honom sålunda för mycket gottskrivna beloppet anmodades han av vederbörande länsstyrelse att dit inbetala detsamma.

Med förmälan att han utan avbrott varit sjukskriven sedan två år tillbaka och att den ekonomiska situationen vore sådan, att han icke inom överskådlig tid kunde återbetala omförmälda skattebelopp hemställde A i en den 9 okt. 1959 till länsstyrelsen inkommen skrift om avskrivning av beloppet.

Enligt resolution den 12 okt. 1959 yttrade länsstyrelsen, att länsstyrelsen med hänsyn till vad i ärendet förekommit fastställde med stöd av 70 § UF att A hade att till statsverket gällda 216 kr, avseende för mycket gottskrivna preliminär skatt för år 1957.

I besvär hos KR yrkade A undanröjande av länsstyrelsens resolution.

Med anledning av besvären avgav länsstyrelsen utlåtande, däri hemställdes att

överklagade resolutionen måtte lämnas utan ändring.

Genom utslag den 30 juli 1960 yttrade KR följande. Jämlikt 70 § 1 mom. UF är skattskyldig, som gottskrivits preliminär skatt med för högt belopp, skyldig att till statsverket återbetala vad han oriktigt utfått. — Såvitt handlingarna i målet utmärka föreligger icke förutsättning för avskrivning av ifrågavarande skattebelopp. — KR finner förty icke skäl att bifalla besvären.

Fördröjd skatteinbetalning.

A. Ett aktiebolag hade det ålegat att till vederbörande uppbördsavdelning inbetala kvarstående skatt enligt 1957 års taxering å 2.967 kr, vilket belopp hade bort inkomma till vederbörande postanstalt senast den 19 maj 1958. Skatteanvisningarna hade emellertid dit inkommit först den 29 i samma månad samt blivit bokfört av postgirokontoret påföljande dag.

Med anledning härav hade bolaget tillställts en den 22 aug. 1958 dagtecknad anmaning att å beloppet gälla restavgift med 118 kr 68 öre.

Med förmälan att bolagets försummelse att i rätt tid inbetala skattebeloppet berott på *glömska* samt att för sen inbetalning av skatt aldrig tidigare förekommit under de 40 år bolaget existerat, hemställde bolaget i besvär hos vederbörande myndighet om befrielse från erläggandet av sagda restavgift.

Vederbörande uppbördstjänsteman ytt-

rade i avgiven förklaring, att med hänsyn till vad bolaget sålunda anført och då redovisningen verkställt före utgången av ifrågavarande uppbörds månad, ej något funnes att erinra emot att den påförda men ännu icke erlagda restavgiften reducerades till 100 kr.

Genom resolution den 10 okt. 1958 fann myndigheten — med tillämpning av Rrvks särskilda föreskrifter den 24 jan. 1955 jämlikt 58 § 2 mom. andra st. UF (se sid. 43—44) — skäligt på det sätt bifalla bolagets hemställan, att ifrågavarande restavgift å 118 kr 68 öre nedsattes till 100 kr.

I besvär hos KR fullföljde bolaget sin förenämnda talan.

Genom utslag den 7 jan. 1960 fann KR icke skäl att göra ändring i överklagade resolutionen.

B. Ett aktiebolag hade det ålegat att under femte uppbördssterminen 1958 till vederbörande uppbördsavdelning inbetala preliminär A-skatt å 6.469 kr, vilket belopp hade bort inkomma till vederbörande postanstalt senast den 19 nov. Skatteinvisningarna, vilka enligt bolagets egen uppgift avsänts redan den 14 nov., hade emellertid blivit bokförda av postgirokontoret först den 20 nämnda månad.

På grund härav hade bolaget den 20 jan. 1959 anmanats att å beloppet erlægga restavgift med 258 kr 76 öre.

Under förmenande att uttagande av restavgift med nyssnämnda belopp för *någon dags försening* i varje fall vore en orimlig kostnad för en så ringa förselse, som måhända ej ens orsakats av bolaget, yrkade bolaget i besvär hos vederbörande myndighet om befrielse från avgiften ifråga.

I förklaring över besvären tillstyrkte ve-

derbörande uppbördstjänsteman, att restavgiften — med hänsyn till i ärendet föreliggande omständigheter — nedsattes till 100 kr.

Genom resolution den 14 mars 1959 fann myndigheten — med tillämpning av 58 § 2 mom. UF samt av Rrvk den 24 jan. 1955 meddelade särskilda föreskrifter (se sid. 43—44) — skäligt på det sätt bifalla bolagets yrkande att restavgiften nedsattes till 100 kr.

I besvär hos KR fullföljde bolaget sin förenämnda talan.

Uppbördsavdelningen anförde i avgiven förklaring bl a följande. Av handlingarna i ärendet — vartill numera genom avdelningens försorg fogats yttrande från postverkets skatteavdelning — framginge, att ifrågavarande skattebelopp, bokförts hos postgirokontoret den 20 nov. 1958, samt att försändelsen med tillhörande skatteinvisningar å vederbörande postkontor stämplats som inkommande den 19 november 1958 klockan 18—19. Vidare hade postverkets skatteavdelning uppgivit, att en försening under postbehandlingen syntes helt utesluten. Då det sålunda finge anses utrett, att bolaget icke verkställt inbetalning i föreskriven tid, syntes någon ytterligare befrielse från restavgift ej böra ifrågakomma, varför besvären avstyrktes.

Genom utslag den 8 jan. 1960 yttrade KR, att när sådana särskilda omständigheter, som kunde föranleda befrielse från skyldighet att erlægga restavgift, icke visats föreligga, funne KR icke skäl att göra ändring i överklagade resolutionen.

Arbetstagare icke ansvarig för ogulden preliminär skatt.

Innehavaren av ett näringsställe — sedan benämnd A — hade under senare

halvåret 1958 hos sig haft anställd en person, här kallad B.

Genom två särskilda beslut hade vederbörande lokala skattemyndighet fastställt att A i sin egenskap av arbetsgivare för B skolat avdraga och redovisa preliminär A-skatt med närmare angivet belopp samt att A jämte B vore ansvarig för ifrågavarande belopp ävensom att därå skulle utgå restavgift med fyra procent.

Under påstående att A i samband med utbetalning av B tillkommande månadslön verkställt skatteavdrag hemställde B att för sin del vara befriad från berörda ansvar.

Genom resolution den 28 april 1959 fann vederbörande länsstyrelse icke skäl att göra ändring i de överklagade besluten. Enligt länsstyrelsen hade nämligen verkställd utredning ej givit vid handen, att här avsedda skatteavdrag skett och B, som lämnats tillfälle styrka att så varit fallet, icke begagnat sig härav.

I besvär hos KR fullföljde B sin talan under anförande tillika, att B överlämnat sin debetsedel till A men hade av oförstånd icke begärt kvitto beträffande av A verkställda skatteavdrag, att de belopp, B utfått i kontant avlöning sedan skatt frånräknats, uppgått endast till omkring 330 kr för månad under tiden den 1 juli—den 31 aug. 1958 och 220 kr för månad under tiden den 1 sept.—den 30 nov. nämnda år samt att B under tiden den 1—den 18 därpå följande dec. månad icke haft fast lön utan endast uppburit drickspengar med omkring 100 kr.

I avgivet yttrande framhöll den lokala skattemyndigheten bl a följande. B hade icke på godtagbart sätt kunnat styrka sina uppgifter. A vidhölle fortfarande sina tidigare lämnade uppgifter därom, att

något skatteavdrag icke verkställts. Såsom av utredningen framginge hade A icke haft någon ordentlig bokföring angående B:s avlöningar och ev. skatteavdrag. De anteckningar, som funnits därom vore numera icke i behåll. Det hade således härigenom icke varit möjligt att konstatera riktigheten av vare sig B:s eller A:s uppgifter. Mot den sistnämndes påstående att skatteavdrag icke verkställts syntes det icke möjligt att på grund av B:s obestyrkta uppgifter fastställa, att skatteavdrag skett.

Länsstyrelsen yttrade i utlåtande med anledning av besvären, att, då B icke medelst uppgift enligt 43 § 1 mom. UF eller på annat sätt förmått styrka sitt påstående att skatteavdrag verkställts, besvären icke syntes kunna bifallas.

Genom utslag den 30 juni 1960 yttrade KR bl a följande. Det har ålegat arbetsgivaren A att i den omfattning lokala skattemyndighetens beslut angiva verkställa avdrag för preliminär A-skatt å de B tillkommande avlöningsförmånerna. Jämlikt 78 § 1 mom. UF har A tillika varit skyldig att föra anteckningar, så ordnade att därav bl a framgår B:s lönebelopp och skatteavdrags belopp. Enligt vad handlingarna i målet utvisa har A icke kunnat förete sådana anteckningar, såvitt gäller B. — Gentemot B:s påstående, att A verkställt vederbörliga skatteavdrag, har A sålunda icke gjort sannolikt att skatteavdrag icke verkställts. Vad i övrigt i målet förekommit föranleder ock till antagande att A vid löneutbetalningarna till B innehållit de ifrågavarande skattebeloppen. — På grund härav finner KR skäligt att, med ändring av länsstyrelsens resolution, befria B från den i målet ålagda ansvarigheten.